

TURNUL DE VECHIERE

Vestirea Prezenței lui Christos

STANCA VARSTELOR
ALT FUNDAMENT NIMENI
FOATE PUNE
O RESCUMPARARE
PENTRU TOTI

„Păzitorule, cât mai este din noapte?
Sosește Dimineața, dar întunecoasă
ca Noaptea!” Isa 21: 11-12.

VOL. V. — Martie — No. 3.
De la Adam 6048 ani Data Chr. 1921 ani

CONTINUTUL

TRIUMFUL SIONULUI	37
Ce sunt lucrurile Lui	38
Misteriul fals a lui Saton	38
El v'a face drepte cărările tale	40
Lucrul ce ne stă în față	40
Altă comisiune	42
Triumful Sionului să apropie	42
PRIMIREA SPIRICULUI IN MĂSURA CU CAPA- CITACEA	44
Conceperea cu Spiritul sfânt	44
Creșterea capacității spirituale	45
Ungerea corespunde la conceperea de spirit	45
Scopul Ungerei	47
Coroana de viață a Creștinului	49
IARA CRONOLOGIA	50

„Pe pământ străințorare popoarelor cu nedumerire; mugind marea (Isaia 17: 12-14), de sgudurien valurilor tclanselor neliniștite și turburate) așa, că oamenii mai și vor da sufletul de frică și de așteptarea celor ce vor să fie (vină) pe pământ; căci puterile cerului (ecclesiaticismul) vor fi sguduite... Așa voi, când veți vedea aceasta întâmplându-se, să știți că este aproape împărăția lui Dumnezeu. Căutați în sus, ridicați capetele voastre (să vă bucurați); că s'a apropiat răscumțorarea voastră”. — Mateiu 24: 33; Marcu 13: 29; Luca 21: 25-31.

Misiunea Sfântă a acestei Reviste

ACEST Jurnal este unul din primii factori ori instrument a sistemului de instrucțiune Scripturală, sau „Seminariul Bibliei”, ale cărui învățături gunt acum prezentate în toate părțile lumii civilizată de WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY (SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE TURNUL DE VEGHERE), fondată în 1881 d. Chr. „pentru propagarea cunoștinței Creștine”. Acest Jurnal nu este numai un mijloc de ajutor Studenților de Biblie (de orice categorii) în întrunirile lor să învețe și studieze Cuvântul Divin, ci servește și ca un mijloc de comunicare pentru anunțarea conferințelor și a reprezentanților călători trimiși de această Societate, numiți „Peregrini”.

„Lecciónile Bereane” (Fapte 17: 10, 11) ale acestui Jurnal sunt repetiții or subiecte reexaminare ale STUDIILOR publicate de Societate, aranjate să ospeteze pe toți membrii „Casei Credincioase”, și foarte ajutătoare tuturor vrednici de singurul grad onorabil acordat de Societate, adică, *Verbi Dei Minister* (V. D. M.), care, tradus în românește înseamnă *Servitoriul Cuvântului Divin*. Lecciónile Școlii Internaționale de Duminică sunt special pentru Studenții Bibliei mai înaintași și învățători; de unii aceste sunt considerate a fi indispensabile.

Acest Jurnal stă ferm pentru apărarea singurului fundament a speranței Creștinului, acum în general refuzat, rescumpărarea prin sângele prețios a „Omului Isus Christos, care s'a dat pe sine o rescumpărare (un preț corespunzător, un înlocuitor) pentru toți”. (1 Petru 1: 19: 1 Tim. 2: 6). Clădind asupra acestui fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Corint. 3: 11—15; 2 Petru 5: 1—11) ale Cuvântului lui Dumnezeu, misiunea lui mai departe e: „Să facă pe toți să vadă ce e împărțirea Misterului care . . . de veacuri a fost ascuns în Dumnezeu . . . cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință . . . care în vârstele trecute n'a fost cunoscută omenei, după cum e acum descoperită”. Efeseni 3: 5—9, 10.

Acest Jurnal stă liber de toate partidele, sectele și crezurile omenești pe când el să sânguește să aducă din ce în ce mai mult fiecare articulație și cuvântare în deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos cum e exprimată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală toate ce Dumnezeu și Domnul a vorbit — potrivit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică, ci confidențială; de oarece știm unde și ce afirmăm, bazându-ne cu neîndoită și nempărțită credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere, spre a fi întrebuințat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm dar și îndemnăm pe cititorii noștri să examineze toate cuvântările lui cu Cuvântul Divin infalibil la care în continuu ne referăm să ușorăm calea la o astfel de examinare.

Pe noi Scriptura clar ne învață

Că Biserica e „Templul viului Dumnezeu” — îndeosebi „lucrul mânelor Sale” — că construirea ei a fost în progres de-alungul Vârștelor Evanghelice — de când Christos a devenit Răscumpărătorul lumii și Piatra Unghiulară a Templului Său, prin care, când va fi sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu să va revărsa asupra tuturor popoarelor” și ei să vor apropia de El. — 1 Corinteni 3: 16—17; Efeseni 2: 20—22; Faceri 28: 14; Galateni 3: 29.

Că în timpul de acum cloplirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați progresează; și că când ultima acestor „pietre vii . . . alese și prețioase” va fi gata, atunci marele Maestru le va aduce toate la oaltă prin Primă Inviere; și Templul va fi umplut cu gloria lui Dumnezeu și va fi locul de întrunire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului. — Apocalipsul 15: 5—8.

Că temelul speranței, pentru Biserică și lume, stă în faptul, că „Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moarte pentru *fiecare om*”, „o rescumpărare pentru toți”, și va fi „Lumina adevărată care va lumina pe orice om venit în lume”, „la timpurile Sale convenite”. — Evrei 2: 9; Ioan 1: 9; Timoteiu 2: 5, 6.

Că Speranța Bisericii este: Să fie „asemenea Domnului ei . . . să'l vadă așa precum este” și să fie „părtașă naturii divine”, „împărțându-se gloriei Lui ca împreună moștenitoare cu El. — Ioan 3: 2; Ioan 17: 24; Romanii 8: 17; 2 Petru 1: 4.

Că lucrul prezent al Bisericii e perfecționarea ori pregătirea sfinților pentru lucrul și serviciul în viitor; să devolveze în ea însăși orice har și fruct al spiritului; să fie mărturia lui Dumnezeu la lume; și să se pregătească pentru a fi regi și preoți a lui Dumnezeu în Vârșta viitoare. — Efeseni 4: 12; Mateiu 24: 14; Apocalipsul 1: 6; 20: 6.

Că speranța lumii să aflu în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor, cari vor fi aduse tuturor de Impăria lui Christos Mileniară. — Restatornicre a toate ce au fost pierdute prin Adam în Eden, acelor cari cu bucurie și supunere le vor îmbrășa pe terminii lui Dumnezeu din mânele gloriosului Răscumpărător și glorioasa Lui soție, Biserica; pe când toți împotrivorii și nesupușii de voie liberă vor fi *distruși*. — Fapte 3: 19—23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

(СВЕ ВАСЧЕ КОШЕР)

Publicat de Societatea de Biblii și Tractate TURNUL DE VEGHERE

(Watch Tower Bible & Tract Society)

124 Columbia Heights — Brooklyn, New-York, U. S. A.

OFICE FILIALE: 34 Craven Terrace, Lancaster Gate, London, U. S. A.; 495 Collins St., Melbourne, Australia; 123 Plein St Cape Town, Sud-Africa; 12 Honggerstrasse, Zurich, Elveția; 38 Rue des Communaux, Berne, Filiala Franceză și Belgiană, Elveția; 76 Unter-dornerstrasse, Barmen, Germania; 14 Suhrsgade, Copenhagen, Danemarca; 9 Anggatan, Orebro, Suedia; 60 Parkveien, Cristian, Norvegia; 5 Nervanderinkatu, Helsingfors, Finlanda; 51 Adriaanstr. Rotterdam, Olanda; Toronto, Ontario, Canada; Kottayam, India, Ramallah, Palestina.

FILIALA ROMÂNĂ:

Strada Kovespad No. 8 Cluj, Jud. Cojocna, Transilvania, România

THE WATCH TOWER și Comitetul lui Editoral: Acest Jurnal este publicat sub supravegherea unui comitet editorial, din care cel puțin trei au celăl și aprobat ca adevăr fiecare și toate articolele ce apar în coloanele lui. Numele comitetului este: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, F. H. Robinson, G. H. Fisher, W. E. Page.

Acest Jurnal, *The Watch Tower*, este tradus și publicat în următoarele limbi: Franceză, Germană, Suedeză, Dano-Norvegiană, Finlandeză, Italiană, Polonă, Lituană, Greacă, Maghiară și Română.

— 1914 ne lună.

60 Lei

Oferta celor săraci în Domnul: Tutorilor studenților de Biblie cari din cauza bătrâneții or altor infirmități și neputinți, sunt nelăstare a plăți abonamentul acestui Jurnal, să trimită gratis dacă dănsii trimit o poștală și-l cer astfel, totdeauna constituind cazul lor. Suntem mai mult de bucuroși ca toți aceștia să fie pe lista celorlor acestui Jurnal.

Anunț general

De curând ne-a sosit un număr mic (100) de Mane din America, care, cum unii o știu, e o Mană de buzunar și foarte convenabilă de purtat ori unde mergem. Facem de cunoscut, tuturor că deocamdată avem numai următoarele cărți, și deci să nu să comande alte decât cele anunțate aici:

Iadul (Ce spun Scripturile despre Iad) . . . Preț 7 Lei
 „ 50 sau dela 50 în sus . . . „ 5 „
 Mana Cerească, ediția de aici . . . „ 15 „
 „ „ „ din America . . . „ 25 „
 Carte de întrebări la Vol. I, ediția de aici „ 5 „
 „ „ „ „ „ „ din America . . . „ 5 „
 Testamentul Nou (traducerea nouă, moda a) „ 15 „
 „ „ „ „ „ „ b) „ 25 „

TURNUL DE VEGHERE ȘI VESTIREA PRESENTEI LUI CHRISTOS

Vol. V.

CLUJ

MARTIE 1921

BROOKLYN

No. 3

TRIUMFUL SIONULUI

„Voiu triumfa intru lucrurile mânelor tale”. — Psalm 92 : 5. Trad. Engleză.

(TEXTUL (Moto) PE ANUL 1921).

PRIVIND înapoi peste anul 1920, acum trecut, biserica poate cu adevărat mărturisi împlinirea prețioaselor făgăduinți făcute membrilor ei în textul anului 1920: „Tăria mea și cântarea mea este Iehova” (Psalm 118: 14). În toate experiențele de cercări grele în decursul anului Iehova a întărit pe poporul său, dându-i ajutorul trebuincios și anul a fost plin cu bucurie, și poporul său nu s'a putut ținea de a nu cânta cu inimile și gurile lor de mărirea lui Iehova și a iubitului său Fiu cântarea lui Moise și a Melușelului.

Acum ne întoarcem cu fața spre un alt an, 1921, care se deschide. Ce conține el pentru noi? Noi nu știm amănunțele, pentru că Dumnezeu din bună-voința sa față de noi ne acopere ochii, dară pentru fie-care pas pe calea costășă el ne face noi trepte să ne ridicăm. Lumina care luminează pe cărarea Creștinului lucește din ce în ce mai mult, și noi putem aștepta, potrivit cu scumpele lui promisiuni, că această lumină va continua să lucească cu înmulțită strălucire până vom ajunge la desăvârșita zi de lumină perfectă. Cu toate că nu știm în deamănuntul experiențele ce ne stau înaintea, noi știm că marea luptă dintre feară și Melușel este în curs. Noi știm cu siguranță, că biruința triumfătoare va fi pe partea Melușelului, și noi avem promisiunea că de vom fi credincioși până la moarte, în lupta care ne-am înscris de partea lui, vom sta victorioși împreună cu el pe muntele Sion. (Apocalipsul 14: 1). „După credința voastră să fie vouă”. Credința noastră este întemeiată și înrădăcinată în promisiunile lui Dumnezeu, pe care suntem privilegiați a le prelinde din cauză că suntem copii lui. Știind că Domnul va triumfa credința și confidența noastră este exprimată în cuvintele textului pentru anul 1921: „Voi triumfa în lucrul mânelor tale”.

Mâna e un simbol de putere. De aceea textul sugerează cugetul că puterea lui Iehova va fi exercitată în favoarea celor cari au făcut cu

el legământ de sacrificiu și caută al duce la îndeplinire, zi după zi punându-și viețile lor în serviciul adevărului.

CE SUNT LUCRURILE LUI?

Când Dumnezeu a creat pe om și la pus în locuință perfectă el s'a repausat de lucrurile sale în cât privește cele pământești. Omului i s'a dat domnia peste lucrurile pământești. Această domnie a fost răsturnată de Satana prin amăgind pe mama noastră Eva, atrăgând pe primul om în păcat. Dela acel timp înainte Satan și-a pus toate puterile să aibă domnie nu numai asupra lucrurilor pe pământ, dar să zădărnicească și scopurile lui Dumnezeu ce să rețeau la scăparea omului și restaurarea lui la condiția originală de perfecție și domnie. Aceasta a fost o lungă și aspră luptă între întunec, lumină și adevăr. Dumnezeu putea ușor distruge pe Satan și astfel să oprească lucrurile lui criminale; dar perfectă înțelepciune a lui a hotărât altcum. El a permis lui Satan să-și pună în lucrare toate planurile sale viclene, să robească și să apese omenirea. El a permis răul și falsificarea învederat să triumfe, în aceea că el nu l'a împiedecat. Scopul evident de a permite domnia răului a fost că Satan să-și dovedească caracterul său mizerabil și cu totul degradat; ca îngerii și oamenii să învețe lecțiile dureroase și dăunătoare că rezultă din păcat; ca o perioadă de timp să treacă pentru nașterea unui număr de ființe umane îndestul să umple tot pământul; și că în decursul acestui period lucrurile mânelor lui Dumnezeu să progreseze în dezvoltarea unei creațiuni noi, care va deveni atunci uncalta pentru complectarea lucrului său și restaurarea omului la domnia pierdută și la perfecție de viață și fericire.

Deci, primul lucru al mânelor lui Dumnezeu a fost trimiteră Fiului său pe pământ să devină Răscumpărătorul omului, și desăvârșirea Capului creațiunei noi. Atunci urmează lucrul chemărei, conceperei, și dezvoltarea membrilor

Corpului Christos; atunci stabilirea împărăției lui Emanuel pentru a readuce pace pe pământ și bună învoire între oameni; și atunci deplină restaurare a tuturor celor supuși și ascultători, ca eventual toți să devină poporul său. „Și ei vor fi poporul lui și el va fi Dumnezeu cu dânșii”. (Apocalipsul 21:3.) „Ei vor chema numele meu și eu voi asculta; eu voi zice: ei sunt poporul meu; și ei vor zice: Iehova este Dumnezeul nostru.” — Zacharia 13:9.

LUCRURILE LUI DUMNEZEU PREUMBRITE

Aceste lucruri au fost dinainte cunoscute lui Iehova și prerânduite de el (Fapte 15:18); și când vor fi sfârșite vor fi perfecte. Deuteronomul 32:4.

Din punctul de vedere al omului imperfect timpul pentru lucrarea planului lui Dumnezeu să pare cam lung. Din al lui Dumnezeu, însă, nu. „Căci o mie de ani în ochi tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, ca o strajă de noapte” (Psalm 90:4.) „Pentru Domnul, o zi este cât o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.” (Petru 3:8.) Pentru om aceasta a fost o lungă noapte întunecoasă; dar creștinul poate acum zări că ziua să apropie, și că comparată cu eternitatea tot acest timp să va părea aproape nimic.

Iehova a știut înainte de căderea omului, de importivirea lui Satan și ce are să fie ultimul rezultat. Din ziua scoaterii din Eden a primilor părinți el a lăsat o mică lumină să lucreze ca omul să aibă o rază de speranță pentru un viitor. Mai târziu el a făcut o făgăduință pozitivă și irevocabilă (ce nu se poate schimba) servului său Abraam: „In sămânța ta să vor binecuvânta toate familiile de pe pământ.” Atunci el a ales pe poporul Izraelitean și la folosit să facă din el umbră care să arate dezvoltarea lucrului mânelor sale. Purtările lui Dumnezeu cu Izraelul carnal să pot asemena unui desămn al unui architect preumbrind dezvoltarea ce era să urmeze spre desăvârșirea planului său.

Iehova și-a început lucrurile sale, după înțelesul acestui text, când el a trimis pe Fiul său pe pământ. La Iordan, Domnul Isus a intrat în legământ cu Iehova să facă voia lui, și a fost conceput spre o nouă natură, natura divină, și uns să fie regele mării, pe ai cărui umeri să va așeza guvernământul de pace și prin a cărui dreaptă domnie să va aduce tuturor, căror vor vroi, viață, libertate și fericire. Trei ani și jumătate lucrul lui Iehova a fost perfecționarea Domnului Isus ca regele gloriei; și spre împlinirea acestui scop el a permis pe Fiul său să sufere pentru „ca să fie milos și credincios archireu în cele către Dumnezeu, spre a ispăși păcatele poporului. Căci pentru aceea că a suferit, fiind însuși înspitit, poate să ajute celor cari sunt ispitiți. „De-și Fiul fiind, învăță ascultare din cele ce pătimi, și desăvârșit fiind (prin

experiențe dureroase) se făcu tuturor (următorilor săi) care ascultă de dânsul pricinuiitor de mântuire veșnică, numit fiind de Dumnezeu Archireu după rânduiala lui Melchisedee.” (Evrei 2:17-18; 5:8-10.) Pe acest glorios Profet, Preot mare și Rege Dumnezeu la preumbit prin Melchisedec, arătând gloria eternă a Domnului. Când Dumnezeu a sfârșit această parte de lucru el a înălțat pe iubitul său Fiul la locul mai înalt în univers, afară de sine însuși, și a declarat că tot genunchele se va apleca, a tuturor ființelor cerești și pământești; și toată limba va mărturisi că Isus Christos Domn este spre gloria Părintelui. — Filipeni 2:9-11.

Deși e adevărat că l-a început serviciului lui Isus, Dumnezeu a început să tragă de parte lui pe cei cari au fost Izraeliți într'adevăr totuși numai la rusali au fost ei justificați de Iehova, primiți „în cel iubit” și concepuți prin spiritul sfânt în membrăria acestei familii regală, care va domni în mărire. Dela rusali încoace lucrul lui Iehova a făcut progresul dinainte hotărât, în alegerea și complectarea creațiunii noi. Aci misterul lui Dumnezeu, ascuns de vârste și creațiuni, a fost descoperit; și aceia cărora a fost descoperit, prin spiritul lui Christos au aflat, că acest misteriu este Christos, Cap și Corp — sămânța lui Abraam după promisiune prin care trebuie să vină binecuvântările la omenire. — Coloseni 1:26, 27.

MISTERIUL FALȘ A LUI SATAN

Evident Satan a înțeles, că misterul lui Dumnezeu, sămânța lui Abraam, este sămânța hotărâtă de Dumnezeu să-i zdrobească capul; prin urmare punându-se împotriva lui Iehova, Satan a început să desvolte sistemul pe care Apocalipsul îl denumește misterul fără de legi, care e un mister fals sau întocmit contra cu misterul lui Dumnezeu. — Apocalipsul 17:5.

Scripturile declară că Satan este dumnezeul acestei lumi, puternicul cârmuitor invizibil (nevăzut) al ordinii prezente și domnește în inimile oamenilor nesupuși; și supt influența lui fără de lege, oamenii au organizat sisteme și guvernamele să controleze popoarele, să-i țină în subjugare. Pe aceste guvernamele, Scripturile le ilustrează prin feară selbatică. O feară selbatică nu are nici o socotință de drepturile altor fere; în asemănare puterile bestie (feroce) cârmuitoare nu pun nici o socotință de drepturile umane a le supușilor lor sau de binele de obște al omenirii. Scopul lor principal a fost să domnească, să cârmuiască, cu voința sau fără voință; și a împlini acest scop au recurs adeseori la violență, spre mizeria omenirii.

Banii sunt putere. Folosiți pentru scopuri bune, banii sunt un lucru bun, dar când puterea câștigată din posesia multor bani și folosința lor, este exercitată în scop egoist și o-

presiv, ei sunt un mijloc rău. La fundamentul minții lui Satan a fost totdeauna ambiția pentru putere și domnie, și el a sădit acest spirit și în mințile celor cari sunt sub controlul său. Când biserica a început să crească în număr, Satan a inventat mijloace să folosească acea putere, dacă e cu puțință, pentru scopurile sale egoiste. El a sădit în inima liderilor (conducătorilor) în biserică ambiția după putere și onoare. Banii era să le dea mai mare putere; și de aci sau lingușit și au dat mâna cu prinții și magnații financiari ca să câștige acea putere. În asemănare interesele financiare dorind să exercite putere, sau folosit de politicienii profesionali. Cam pe la acest timp Constantin formal a înbrătoșat creștinismul și uniunea forțelor ecclesiastice, lideri bisericei, puterea banilor și politicienii profesionali a fost rezultatul. Referându-se acestor combinații, pusă la cale de Satan, Sf. Pavel declară; „Cei cari să hotărâsc să fie bogăți cad în ispită și laș și în multe poște nebune și vătămătoare, ca unele ce afundă pe oameni în pierzare și peire. Căci rădăcina tuturor relelor este iubirea de argint. (I. Timotei 6: 10.) Această combinație păcătoasă, inventată și organizată de mintea superioară a lui Satan, a rezultat în cărmuirea animalică și opresivă a popoarelor; întâi, prin o forțare a conștiinței oamenilor să accepte doctrinele ecclesiasticilor învățate în favoarea banilor și politicienilor, adică: dreptul divin al capului sistemului ecclesiastic, să cărmuească în toate afacerile de caracter spiritual. Și dreptul divin al regilor, să cărmuească în toate afacerile politice. De acest aranjament și cărmuirea ce a instituit-o, Ioan îl descrie ca feară.

Impărăția lui Messia e o împărăție a dreptății. „Dreptatea va fi cingătoarea capselor sale, și credincoșia cingătoare șelelor sale“. (Isaia 11: 5.) „Iacă, regele va domni cu dreptate, și mai marii vor governa după drept“. (Isaia 32: 1.) Impărăția lui Messia este domnie a dreptății, după care Isus ne-a învățat să ne rugăm și pe care toți apostolii au ținut-o prominent înaintea minții urmașilor mântuitorului. Această împărăție a lui Messia, or clasa împărăției, este lucrul manelor lui D-zeu, pe care el îl performă de multe secole. Precum capul acelei împărății a fost desăvârșit prin suferințe, așa și membrele, trebuie să fie desăvârșite prin aceleași experiențe. Prin urmare, clasa împărăției sa dezvoltat dealungul vârstei creștine sub opresia și persecuția cărmuirilor bestice sau animalice a lui Satan, cari din timp în timp au izbucnit în felurite violențe. Isus a prezis, că are să fie astfel; și de aci nici un creștin adevărat nu să mîră. Dealungul vârstei, Satan a condus o fraudă sau o înșălăciune sistematică, amăgind pe mulți asupra a ce constituază biserica adevărată și a orbit mintea tuturor, cari nu cred mărețea evanghelie a lui Isus Christos. Dealungul vârstei a fost astfel Satan și bestica lui domnire de violență, deslănțuită contra Unului lui Iehova. Sub condițiunile aceste biserica sa dezvoltat prin suferințe și greutate.

„INVĂȚA-TE-VOIU, ȘI-ȚI VOIU ARATA CALEA“

Cu deschiderea anului 1921 noi credem că facem bine să ne însemnăm condițiunile sub care biserica a fost dezvoltată și mijloacele de care Domnul sa folosit și se folosește ași împlini lucrul manelor sale. Biblia sa scris spre beneficiul bisericei și toate promisiunile ei prețioase sunt pentru încurajarea membrilor ei. Una din aceste prețioase promisiuni cu care anul se deschide este: „Învăța-te-voiu, și-ți voi arăta calea, în care să umblî, cu ochiul meu te voi învăța“. (Psalm 32: 8) Toți câți au spiritul de învățăcel al Mântuitorului pot pretinde cu confidență această promisiune. Pe scurt, să luăm seamă de unele promisiuni pe calea noastră.

Domnul a știut că vor fi unii cari se vor teme când ei vor apuca pe calea strâmtă a creștinului. Și de aci le-a zis: „Nu te teme, căci eu te-am rescumpărat; te-am chemat pe numele tău, al meu ești. Când vei trece prin ape, cu tine voi fi; și prin fluvii (valurile împotrivirii omenesti), nu te vor acoperi; când vei umbla prin foc (strămtorări și persecuții), nu te vei frige, nici nu te va arde (mistui) flacăra“. (Isaia 43: 1 2.) Putem fi siguri, că le-hova răscumpărându-ne cu un așa mare preț dat din partea sa, pe unicul său Fiu iubit, acei cari să apropie de el se pot încrede lui absolut și să fie fără frică. Dumnezeu este care îndreptățește. (Rom. 8: 33.) „În Iehova să va îndrepta, și se va fâli, toată sămânța lui Israel“. (Isaia 45: 25.) Baza acestei îndreptări este meritul jertfei lui Christos, și prin exercițiul credinței în jertfa aceasta, în măsura în care facem o deplină consacrare sau predare a voei noastre lasă lui Iehova cale deschisă, să determine judicios, că atari sunt în pace cu el și deci justificați. — Romani 3: 25, 26.

Creștinul, călătorind pe calea strâmtă, uneori sub greutate și opoziție, să simte descurajat; dar când își întoarce mintea spre promisiunile prețioase aude, că Iehova îi zice: „Eu locuesc întru înălțime, și în loc sfânt, dară și cu cel zdrobit și umilit la suflet; spre a reînsufleți sufletul celor umiliți, spre a reînsufleți inima celor zdrobiți“. (Isaia 57: 15.) Umiliți sunt aceia, cari de voie bună să supun voei lui Dumnezeu, care însemnează supunere tuturor aranjamentelor sale. Dumnezeu dă acestora favoarea sa. — I. Petru 5: 5.

Calea creștinului a fost în trecut strâmtă și bulgăroasă. El a întâmpinat pe ea multe greutăți; și, bine înțeles, aceasta va fi tot așa până ultimul membru ș'a sfârșit cursul său. Când sarcinile să par prea grele Domnul zice: „Aruncă lui Iehova sarcina ta, și el te va ușura“. Psalm 55: 23.

„EL VA FACE DREPTE CARARILE TALE“

În mijlocul încrucișerilor ce se desvoltă în calea creștinului adeseori devine cu greu a cunoaște pe ce cale să apucăm, dar unul cu o credință puternică poate grabnic birui această aducându-și aminte că Domnul îi spune: „Din toată inima încrede-te în Iehova, și nute sprijini pe priceperea ta; în toate căile tale, recunoaște-l, și el va face drepte cărările tale“. (Proverb. 3: 5, 6.) Aceasta însemnează, că noi să nu ne sprijinim pe priceperea noastră și modul nostru egoist de a împlini lucruri în numele lui Dumnezeu, ci aceea ce Cuvântul ne instruază aceea să facem, căci acela-i lucrul de făcut, nimic mai mult, nimic mai puțin; și făcând aceasta noi putem ști că cărările noastre ne conduc în calea bună; și „nu va opri (Dumnezeu) nici un bun dela cei ce umblă în neprihănire“. (Psalm 84:12.) Vânturile pot să bată din afară și din lăuntru; și tumultul poate să voiască din toate părțile. Aceasta ce noi vedem e exact ce se întâmplă astăzi în lume. Noi știm ca domnia lui Satana, care acum să discompune, pricinuește toate turburările; dar poporul lui Dumnezeu care să încrede în el locuește în pace. „Iehova va binecuvânta pe poporul său cu pace“. — Psalm 22: 11.

Or ce ar fi trebuințele noastre ca creaturi noi în Christos, dacă noi rămânem în el și Cuvântul lui rămâne în noi putem cere ori ce voim, știind că vom primi, având promisiunea lui: „Dumnezeul meu va umplea de mărime în Christos Isus ori ce trebuință a voastră potrivit cu bogăția lui“. (Filipeni 4: 19). De ce voește Tatăl să facă atât de mult pentru noi? Pentru-că, ne răspunde Domnul: „Insuși Tatăl vă iubeste, pentrucă voi m'ați iubit pe mine“. (Ion 16: 27). Toate aceste experiențe prin care trece Creștinul sunt lucrul mânelor lui Iehova, pregătindu-l și sântindu-l pentru folosul său. „Că eu sunt Iehova, care-i sântesc pe ei“. (Leviticul 21: 23). Pregătirea pe care Iehova acum o face în aceste pietre vii, vor fi folosite pentru un scop bun. „Tatăl care ne-a făcut destoinici prin lumină pentru partea sorțului sântilor“. — Coloseni 1: 12.

În lupta aceasta mare nu putem spera sau aștepta să triumfăm în tăria noastră, dar în tăria Domnului, ca lucrul mânelor sale. „Căci tăria mea și lauda mea este Iah, Iehova; și el s'a făcut mie spre mântuire“. (Isaia 1: 12). Iehova, prin Christos Isus, ne va da biruință în lupta ce este în curs, și pe urmă ne va primi în glorie. „Mulțumită lui Dumnezeu care ne dă biruință prin Domnul nostru Isus Christos“. (I. Corinteni 15: 57). Pentru că el ne-a prins de mâna dreaptă, și fiind călăuzați de sfatul său, vom fi eventual primiți în glorie. — Psalm. 73: 23-24.

CONLUCRĂTORI CU DUMNEZEU

De când mâna, cum e întrebuițată în textul nostru, simbolizează puterea lui Iehova în for-

marea creațiunilor noi, sunt lucrul său special acum, dacă lucrăm împreună cu Dumnezeu spre voința și buna sa plăcere noi devenim o parte a mânelor sale, adică o parte a puterii sale, în operă (în lucrare) pentru îndeplinirea scopurilor lui. Noi trebuie astfel să fim lucrătorii împreună cu el spre a putea moșteni binecuvântările rezervate pentru acei cari acum îi pregătește să fie potriviți pentru partea sântilor în lumină. Apostolul Pavel vorbește despre sine ca de conlucrător cu Dumnezeu când vorbește despre Timotei că unul care a lucrat lucrul Domnului. (2. Corinteni 7: 1; 2. Timotei 2: 15). Celor cari vor moșteni aceste binecuvântări eterne, el le spune: „Desăvârșiți cu teamă și frică mântuirea voastră“ (Filipeni 2: 12), care însemnează că fiecare care astfel voește să se desvolte, să pună mare socoteală pe instrucțiunile Domnului și să urmeze de aproape pilda lăsată nouă de el și după aceasta să se stăpânească cu toate puterile ce le are; și aceasta trebuie să o facă cu mare îngrijire. Acest lucru cere răbdare stăruitoare, pentru că partea mai mare a lui trebuie făcută, prin cercări grele. Multe descurajări trebuie să se ridice; multe experiențe care să cerce răbdarea unuia. Acestora Domnul le spune: „dară răbdarea trebuie să-și facă în chip desăvârșit lucrarea“. (Iacob 1: 4). Domnul spune: „Dar cine a răbdat până în sfârșit, acesta va fi mântuit“. — Matei 24: 15.

Să poate vede clar că Satan, advesarul, să luptă contra creațiunei noi. Conlucrând cu Dumnezeu spre îndeplinirea lucrurilor lui trebuie să rezistăm adversarului. Nu putem sta într'o atitudine pasivă, trebuie să lucrăm. „Treziți-vă, priveghiați. Impotrivorul vostru, diavolul, ca un leu răcnind umblă căutând pe cine să înghiță; acestuia împotriviți-vă întăriți în credință“. (I Petru 5: 8, 9) Deși lucrul nostru principal este a ne pregăti pe noi înșine pentru împărăție, Domnul din grația sa a întocmit că modul mai bun de a face aceasta este să fim veghetori și activi sau lucrători în serviciul său, punând mintea și toate puterile noastre la îndeplinirea voei sale.

LUCRUL CE NE STĂ ÎNAINTE.

Ce este, deci, lucrul particular pe care îl putem vedea imediat înaintea noastră pentru acest an? Noi respondem, că primul în importanță este a ne face chemarea și alegerea noastră sigură prin desvoltarea fructelor și harurilor spiritului, cum e arătat de Apostol. (2 Petru 1: 4-11).

Ca să ne împlinim această chemare trebuie să ne asigurăm ce este voea lui Dumnezeu cu privire la biserică la acest timp, în ce privește mărturia ei despre împărăția viitoare.

Comisiunea bisericii este autoritatea ei să lucreze. Această comisiune zice: „Iehova m'a uns ca să binevestesc (să anunț o veste bună) celor sermani; m'a trimis că să vindec pre cei

zdrobiți la inimă; ca să prochem libertatea celor prinși... să prochem anul îndurării lui Iehova, și ziua răsbunării Dumnezeului nostru". (Isaia 61: 1, 2.) Declarațiunea zilei resbunării lui Dumnezeu e o parte din comisiunea dată bisericii ca și ori care altă parte, și timpul trebuie să vină când această declarațiune trebuie să se deie și va fi dată de cei însărcinați de Dumnezeu pentru acest scop, care ar include toate membrele creațiunii noi de această parte de perdea. Unii dintre copii Domnului par să gândească că nimic nu are să se zică ce ar constitui o vătămare celor care constituiesc Babilionul; că ei să meargă într'un mod liniștit și făcut, spunând numai despre iubirea lui Dumnezeu care să manifestă în proviziunea pentru restatornicire. Așa ceva pare cu greu în armonie cu voia exprimată a lui Dumnezeu pentru timpul prezent, pentru că noi trăim în ziua răsbunării lui Dumnezeu. Să ne amintim, Biserica face acum lucrul preumbrat de profetul Elisei, care a fost uns să isprăvească lucrul jungherei. Asemenea sarcină pentru Biserică să spune de profetul Ezekiel în fraze, puțin diferite; „Iar către ceilalți a zis în auzul meu: treceți în urma acestuia prin cetate, și loviți; să nu cruța ochiul vostru, și nici să nu vă îndurați". (Ezekiel 9: 5.) În timpul acesta ferea face război contra Melușelului. (Apocalipsul 17: 14.) Uni pot să gândească că Melușelul să nu facă războiu contra ferei, dar atare gând nu pare în armonie cu dovezile Scripturale. În Apocalipsul 19: 11-16. Domnul e arătat ca făcând război, și armatele lui care îi urmează, care fără îndoială să referă la Isus și sâșii lui în glorie și deasemenea cei cari sunt încă aici.

„ARMELE NOASTRE NU SUNT CARNALE“

Junghierea făcută de Domnul și poporul său, războiul care îl fac asupra Babilionului, nu o fac cu arme carnale; nu, chiar nici cu cuvinte grele sau apăsătoare. „Căci armele luptei noastre nu sunt omenești, ci puternice pentru (ori dela) Dumnezeu spre dărâmarea de locuri întărite". (2 Corinteni 10: 4.) Instrumentele de ofensivă și defensivă pentru întrebuițare din partea poporului Domnului este Cuvântul lui Dumnezeu, sabia spiritului.—Efeseni 6: 17.

Dacă Scripturile dovedesc, că elementele egoiste ale pământului, lucrând sub supravegherea marelui adversar, au format o alianță nesfântă, a cărei ambiție și scop în privire este să alcătuească un aranjament de lucruri contra făcut împărăției lui Messia, atunci atare aranjament este o urăciune în ochii lui Dumnezeu și devine datoria vădită a fiecărui, care iubește pe Domnul și dorește să fie martor pentru el pe pământ, să tragă atenția la atari lucruri prin vorbind adevărul. Când noi discernăm că ziua în care trăim este ziua mănecii și răsbunării lui Dumnezeu și că un atare este lucrul ce cade în sarcina Creștinului; și până când aceasta

este voia Domnului desigur fie care va dori să facă voia lui.

Deci întrebarea să ridică: ce instrument a pus Domnul în mânele poporului său cu care să facă acest lucru? răspunsul trebuie să fie: mesagiul sau vestea adevărului care aparține acestor lucruri. Dumnezeu a spus Profetului: „De aceea tu, fiul omului, profetește, și lovește cu o mână în cealaltă, și îndoiește sabia, și întreiește sabia celor ucși; aceasta-i sabia ucisului celui mare, care va străbate până în măruntaie lor. *Pus-am sfâșiere (ascuțișul) de sabie în toate porțile lor, ca să se topească toată inima, și să se prăpădească mulți; vai făcutu-s'a fulgere, ascuțitu-s'a pentru ucidere*". — Ezekiel 21: 14, 15.

Ce carte a încercat vre-o dată să explice ori a explicat dezvoltarea clasei Messianică pe o parte pentru binecuvântarea omeneirii și pe cealaltă parte unirea ecclesiasticismului, profiterii, și politicianii profesionali într'o alianță nesântă sub direcțiunea marelui adversar să alcătuiască și să stabilească o împărăție falsă a lui Messia pe pământ? Ce carte a expus sau descoperit duplicitatea preoților ca o clasă, arătând repudiarea Cuvântului lui Dumnezeu și tăgăduirea credinței? Este decât un singur răspuns: „The Finished Mystery" (Misteriul Sfârșit) — Volumul șapte, Studii în Scripturi, care explică profeția lui Ezekiel și simbolurile Apocalipsului, ce se referă la ziua noastră. Nu arata deci aceasta voia exprimată a Domnului ca acest mesagiu să fie declarat poporului? Dacă da, atunci fie care, care se află pe partea Domnului, fiecare, care dorește a fi lucrător cu el și un martor adevărat și credincios la acest timp, va fi nu numai în stare, dar zelos, să pună această carte în mâinile poporului ca să o citească. Noi credem că clasele sau adunările de pretutindeni să pună o determinată hotărâre spre a pune „The Finished Mystery" în mâinile publicului cititor. El conține vestea adevărului cu care lovirea să face din partea clasei Elisei. Ne amintim, că aceasta lovire nu se face într'o singură zi, săptămână ori lună, ci acopere o perioadă de timp, atât de lungă cât Domnul o vede de bine.

O PILDA.

Ungerea însemnează a decretă sau a hotărâri oficial să se performe o datorie. Saul a fost uns su fie rege peste Israel. La timpul ungerei profetul lui Dumnezeu l'a informat că comisiunea lui este să distrugă pe Amalekiși, să „omoare dela bărbat până la femeie, dela copil până la sugător, dela bou până la oaie, dela cămilă până la asin". Saul a mers să-și performe datoria, dar a cruțat pe regele Agag, și pe cele mai bune dintre oi, asine, cămile, boi, mei și nu le-a distrus. Intorcându-se înapoi a întâlnit pe Samuel profetul și a zis: „Eu am îndeplinit cuvântul lui Iehova". Și Samuel îi zise:

„Ce este zberarea aceasta a oilor intru urechile mele, și răgnetul boilor care eu aud?” Saul răspunse că aceste sau cruțat pentru sacrificiu, și Samuel a întrebat: „Au îi place lui Iehova mai bine olocauste și sacrificii decât ascultarea de vocea lui Iehova? Iacă, ascultare este mai bună decât sacrificiul, și luare aminte decât grăsimea berbecilor. Căci ca și păcatul magiei este răscularea, și ca fără de legea idolatriei este opunerea. Pentru că tu ai lepădat Cuvântul lui Iehova, și el te-a lepădat de a fi rege.” — 1 Samuel 15: 1—23.

Biserica a fost unsă să fie regi și preoți ai lui Dumnezeu, și el a pus în sarcina bisericii, clasa Elisei, să îndeplinească lucrul său special astăzi pe pământ, din care o parte este a declara ziua răzbinării lui Iehova. Fiuar plăcut Domnului să ne abținem dela această datorie și să cruțăm pe puternicii Babilonului de mesagiul curat al adevărului sau să ascultăm și să vorbim adevărul în iubire? Domnul a pregătit o mare cantitate a volumului „The Finished Mystery”, care sunt gata pentru folosire. Noi sperăm că colporterii să facă o specialitate cu aceste, precum și alți lucrători și fiecare consacrat să vadă, că acest mesagiu să ajungă în mâinile poporului.

ALTA COMISIUNE.

O altă parte din comisiunea bisericii este să predice vestea bună celor umiliți, și să mângâie pe cei cu inima zdrobită. Cu toate că proclamarea zilei răzbinării lui Iehova este rezervată pentru sfârșitul vârstei acesteia, a fost totdeauna la loc a predica veștile bune de pace și mângâiere în Christos. Nici când nu a fost un timp mai potrivit, decât acum, a spune această veste poporului. Biata creațiune geme și suferă și este apăsată de peste șase mii de ani. Ei se vaietă în dureri și așteaptă descoperirea împărăției lui Messia, sa fie eliberați și binecuvântați. Dar această împărăție poate veni numai când vechea rânduială de lucruri, ce acum se sfârșește, a trecut cu totul.

Scripturile arată clar, că vechea ordine a început în 1914 cu venirea resboiului mare, și să descompune cu „mare văjială”. Resboiul, foamea și ciurma a adus mare dezastru și perplexitate și mizerie asupra oamenilor de pe pământ, și pretutindeni inimile oamenilor tremură de frică de cele ce vin peste pământ, cum Domnul înainte a spus, că va fi. (Luca 21: 26). Oamenii doresc să fie mângâiați. Isus a spus lămurit că „această evanghelie a împărăției să va predica în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va fi sfârșitul”. (Matei 24-14). Fără îndoială cuvintele sale exprimate aci înseamnă că, când lumea veche începe a se sfârși atunci devine timpul convenit de a spune neamurilor de pe pământ faptul, arătându-le din dovezile Scripturale că profetia să împlinește ori e în curs de îndeplinire; că lumea

veche trece; că împărăția lui Messia e la ușă; și că milioane din care acum trăiesc în veci nu vor muri.

De când ingerii au cântat imnul de bucurie la nașterea lui Isus n'a fost un așa mesagiu mângâitor pentru lume ca aceasta, pentru că nu era timpul convenit să se declare această veste mai înainte. Acum timpul a sosit!

Comisiunea clară a bisericii pentru astăzi, deci, este să declare această veste Creștinătății ca o mărturie înainte de ce vine sfârșitul final. Domnul ș'a manifestat aprobarea și binecuvântarea sa în mare măsură asupra acestui mesagiu. Frații o proclamă de vre-o câteva luni în diferite părți ale pământului și interesul crește în mare măsură, și mulți mărturisesc de mângâierea ce a adus inimilor. Această veste s'a pus acum în formă de broșură, intitulată „Milioane din cari acum trăiesc în veci nu vor muri”; și în ultimile luni s'a tradus în șaptesprezece limbi, și să traduce și publică și în alte limbi cât de cu grabă se poate. Până acum peste o jumătate de milion sau publicat, din care partea mai mare se află deja în mâinile poporului. Nici o dată n'a fost o cerere mai mare pentru vre-o broșură în așa scurt timp.

Arată deci a fi o parte din lucru bisericii, un lucru și primul lucru, care stă imediat înaintea noastră, de a proclama această veste poporului, fie prin cuvântul gurei, prin tipărituri s'au amândouă. Și de aci noi dorim să impresionăm asupra minții poporului Domnului de pretutindeni importanța unei întinse distribuții (impărțiri) a broșurei „Milioane din cari acum trăiesc în veci nu vor muri.” Ea se dă pe un preț ca ori cine să o poată avea. Citirea ei aduce mângâiere inimii cititorului, și cei care sunt cu adevărat interesați vor dori mai multă informație pe această linie.

Studiile în Scripturi, adică volumele și mai ales „The Finished Mystery”, arată amănunțit și deslușit dovezile Biblice, că de ce lumea s'a sfârșit și de ce milioane de oameni din cari acum trăesc pe pământ în veci nu vor muri. Punerea broșurei aceștia în mâinile poporului va servi de un apetit pentru alte adevăruri conținute în celelalte cărți. Noi recomandăm, că colporterii și lucrătorii claselor să țină socoteală de numele celor ce cumpără broșura și după un timp oarecare să-i cerceteze iară, oferindu-le ocaziunea să cumpere „The Finished Mystery”.

TRIUMFUL SIONULUI SA APROPIE

Cât timp mai este pentru rămasele membre să stee pe pământ noi nu știm; dară toate dovedesc că nu mult timp trebuie să fie. Regele gloriei nu numai că e prezent, dară își pune la rând împărăția sa și în curând toate membrele aparținătoare împărăției vor fi cu el în

glorie. Totuși înainte de aceasta să face, trebuie să se deie mărturia împărăției. Ține în minte că Satan a dirijat formarea unei alianțe între magnații eclesiastici, profiterii, și politicianii profesionali, și prin agenția acestei „nesfântă treime” nădăjduște să amăgească pe popor și să-l țină în ignoranță. Pregătit în cealaltă parte este Domnul în fruntea armatei sale pentru stabilirea împărăției, care va aduce dorința tuturor națiunilor viață, libertate și fericire.

Linia despărțitoare se trage așa, că fiecare va fi cerut să-și ia locul în una sau în cealaltă parte. Cine e pe partea Domnului? Dacă noi suntem pe partea Domnului și rămânem acolo credincioși atunci aci ne vom face datoria care ni s'a dat; și astfel lucrând împreună cu el noi devenim parte din lucrul mânelor lui Iehova și prin puterea și tăria lui Iehova și a Regelui nostru triumful nostru e sigur.

Nu peste mult lucrul Satanei va cădea cu desăvârșire și atunci popoarele pământului vor privi laurii biruinței Domnului. Atunci încununat cu har și glorie, el va începe să deie binecuvântările acelor cari de mult așteaptă și sperează după o zi mai bună, și acelor care îi vor servi vor asculta de el. Anul viitor (anul acesta) poate să însemne pentru biserică mult. Lasă să veghem și să ne rugăm, iubiților, făcând cu toată puterea ce ne stă la îndămână, cântând cum noi mergem: „Tăria mea și cântarea mea este Iehova”. „Voi triumfa în lucrul mânelor tale.”

RESULTATE FERICITE

Lucrul mânelor lui Dumnezeu va rezulta în complectarea și înălțarea bisericii la glorie. Atunci va urma restrângerea favoratului său popor, Israel, și binecuvântarea lor; și prin Christos și instrumentele lui pământești va

binecuvânta toate familiile de pe pământ. Aceasta va fi o zi de bucurie nu numai pentru biserică, dar pentru toate operațiunile lui Iehova. „Căci tu, Iehova desfătatu-m'aj întru lucrurile tale, bucura-mă-voiu întru lucrurile mânelor tale.” — Psalm 92: 5.

„Bucură-se ceriul,
Și veselească-să pământul;
Mugească marea și toate ce o umplu.
Tresalte câmpia și tot ce este pe ea,
Veselească-să toți arborii pădurei,
Înaintea lui Iehova căci vine;
Vine să judece pământul;
A judeca lumea cu dreptate,
Și popoarele cu adevărul său.”

Astfel în fraza frumoasă poetică descrie psalmistul rezultate fericite și triumful lucrurilor lui Iehova. — Psalm 98: 11-12.

Când lucrurile lui Iehova vor fi complectate în înălțarea bisericii la glorie și deplina ridicare a omenirii supusă la perfecție, atunci toate creațiunile sale, privind că lucrările sale sunt minunate, mărețe de ne asemănat, drepte, și mulțămitoare, toate într'un acord vor striga: „Cât de multe sunt lucrurile tale, Iehova! toate cu înțelepciune le-ai făcut. Plin este pământul de bunurile tale.” — Psalm 104: 24.

Anul să deschide cu prospecte fericite. Următorii Domnului văd linia de luptă clar desemnată. Ei nu se tem, nici nu sunt în îndoială despre rezultat; pentru că ei nu urmează istorisirile închipuite, ci cuvântul sigur al profeției, împlinit și curs de împlinire. Ei au urmat lumina și acum văd ziua zorind. Dimineața a sosit și steaua zilei răsare! Biruința este scrisă pe steagul Domnului, și următorii lui credincioși vor triumfa cu el în lucrul mânelor lui Iehova!

TBE WATER TOWER 1921-30.

Datul Cinei Domnului pe anul 1921

Datul Cinei Domnului în anul 1921, cade în 21 Aprilie, și urmașii Domnului să vor aduna în aceea zi — la 7.30 seara — să sărbătorească moartea Capului, Conducătorului și Mântuitorului lor. Poporulul lui Dumnezeu această sărbătoare este seara (sântă).

Pentru împărțirea Cinei se vor face teritoare, adică mai multe adunări să vor întruni la un loc, și pentru fiecare loc să va desemna un frate care se servească. Împărțirea să va face dela centru, dar să o facem în mod mai convenabil adunărilor, rugăm pe toate adunările din toate părțile să se aranjeze ele între ele că câte voesc să fie la oaltă și locul (satul) care îl socotesc mai potrivit pentru aceasta. Rugăm să se facă aceasta cât mai în grabă, voind să publicăm locurile și frații care vor servi în No. viitor al «Turnul de Veghere».

Alăturat cu acest număr trimitem fiecărei adunări un «Tur de Veghere» care explică Cîna Domnului îndeamnăntul și recomandăm să-l citească toți pe rând.

BRANȘA ROMANA

Primirea Spiritului Sfânt în măsură cu capacitatea

„Dacă cineva nu are Spiritul lui Christos, acesta nu este al lui.” (Romani 8 : 9) ; „Fiți plini de spirit.” — Efeseni 5 : 18.

IN ÎNTREBUNȚAREA cuvântului spirit, e de trebuință să avem în minte mulțimea de însemnătăți ce acest cuvânt le are sau conține. De pildă, Dumnezeu e spirit, și Ingerii încă sunt spirite; aceea e, ei sunt ființe spirituale. Aceasta semnifică că ori ce ar fi felul de organism ce ei au, el e foarte diferit (deosebit) de organismul uman, pe care oamenii pot să-l vadă. Ingerii pot să fie prezent cu noi și să fie nevăzuți, afară numai dacă un miracol să face din partea lor ca ei să îmbrace corpuri de carne.

Un alt cuget, în legătură cu cuvântul spirit, este mult în armonie cu folosirea obicinuită, în genere, a cuvântului spirit — adică, cea ce este eter, natura aerului. De pildă, noi vorbim de minte, spiritul, dispoziția unei persoane. În Biblia „Common Version” aceste cuvinte se întrebuințează sinonim. „Dacă cineva nu are Spiritul” (mintea, dispoziția) lui Christos, acesta nu este al lui”. (Romani 8 : 9; Filipeni 2 : 5; 1 Corinteni 2 : 16.) Deasemeni noi întrebuințăm cuvântul spirit pentru principiul vieții, puterea ce energiază toate creațiunile mișcătoare. Puterea este ceva ce nu poate fi văzută ori pipăită. O altă întrebuințare a cuvântului spirit o avem în legătură cu spiritul (băutura spirtoasă). Acest înțeles are cugetul, aceea ce trece ca și gaz sau abur, ceea ce evaporează.

Totuși, în textul nostru, cuvântul spirit este întrebuințat în înțelesul său deosebit — să semnifice mintea nouă, scopul nou, conceput în copii consacrați ai lui Dumnezeu prin promisiunile mari și prețioase, scrise în Cuvântul său. „Regenerați fiind de nou, nu din sămânță stricăcioasă ci nestricăcioasă; prin Cuvântul lui Dumnezeu viu și stătător”. (1 Petru 1 : 23. Trad. Grecă). La început omul a fost în chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Atunci el a avut spiritul, sau dispoziția mult în asemănare cu aceea a Creatorului său. Dar după ce păcatul a lucrat un timp, egoismul și depravarea s'a dezvoltat; și cu timp aceste rele tendințe sau aplicări au stricat spiritul sau dispoziția lui. După aceea în loc de spiritul sfințeniei, omul

a avut spiritul nesfințeniei, al păcatului; și toată semânța lui Adam s'a născut cu aceste rele aplicări îngravate pe creerii lor. După natură noi suntem totdeauna aplicați spre a face răul, ce este păcătos, în loc de bine și ce este sfânt, pentru-că noi suntem după natură moștenitori ale acestor slăbiciuni dela părintele nostru Adam.

CONCEPERE CU SPIRITUL SFANT

Prin hotărârea lui Dumnezeu în decursul vârstei Evanghelice și prin mesagiul Evangheliei, doritorii a fi în armonie cu el pot primi de nou spiritul său. Totuși, puțini sunt cari doresc ori le pasă de aceasta; și acei care o fac sunt ziși a fi sfinți; ei își predau sau abdic de spiritul, mintea dispoziția, voia lor, și primesc în loc stindardele, voia Dumnezeiască. Ce sunt aceste stindarde, ei trebuie să le învețe din Scripturi.

Dela timpul consacrării sale și primirei lui de către Părintele prin Advocat (1 Ioan 2 : 1) Creștinul să zice a fi conceput de Spiritul sfânt. Aceea e să zică, o minte nouă, o dispoziție nouă; o nouă personalitate, s'a început, când Dumnezeu la primit. Chiar ce aceasta schinteie a naturei ar fi, noi nu putem ști sigur. Dar putem recunoaște din experiențele care rezultă din posesia ei. Această concepere a Spiritului lui Dumnezeu începe în noi o viață nouă. Dară începutul acestei vieți nu e, totuși, sfârșitul afacerii. El trebuie să se sârguiască să fie „plin cu Spirit”.

Creșterea și dezvoltarea vieții noi concepute atârnă foarte mult, ba cu totul, pe umplerea, reumplerea, și umplerea continuă cu Spiritul lui Dumnezeu. După natură noi avem dispoziția comună la toți oamenii rasei căzută căreia noi aparținem. Această dispoziție moștenită este în mare sau mică măsură influențată de împrejurări, disciplină, și obicei etc.; și mintea nouă are multe greutăți în a deveni pe deplin în concordie (armonie) cu infinitul (Dumnezeu). Apoi

memoriile noastre (puterea de gândire) sunt slabe, și aplicările noastre naturale sunt în direcția opusă de spiritul nostru de consacrare, Spiritul Domnului. De aceea să cere ca copilul lui Dumnezeu să meargă foarte des la tronul de dar ceresc să se umple din ce în ce mai mult cu Spiritul Părintelui ceresc, Spiritul Domnului nostru Isus.

CREȘTEREA CAPACITAȚII SPIRITUALE

Despre Domnul citim, că Părintele ia dat Spiritul *fără măsură*. (Ioan 3: 34). Aceasta semnifică că Dumnezeu dă Spiritul după măsură membrilor bisericii. Cauza pentru această diferență este că Domnul a avut un organism perfect, și noi unul imperfect. Pentru-că el lăsase gloria cerească, pentru că principiul vieții sale a fost transferat de pe planul ceresc la cel pământesc, el a fost curat față de imperfecțiunile Adamice ale mamei sale; prin urmare el a avut perfecțiune actuală umană. Fiind astfel perfect, el putea primi și cuprinde Spiritul sau puterea dumnezească fără margină.

Cu Biserica e alt cum. Noi primim numai după măsură—nu că Dumnezeu ne-a mărginit la o măsură, dar noi *nu suntem în stare* să primim măsura deplină. Unii pot primi mai mult alții mai puțin, potrivit cu starea materială a corpului nostru, cu dezvoltarea minții noastre, condiția în care am fost născuți, împrejurările în care ne aflăm etc. După măsura în care ne-am predat viața noastră Domnului și în măsură cum noi facem căi drepte picioarelor noastre, noi vom alege o cale în viață care să fie cea mai de-ajutor nouă a birui slăbiciunile și aplecările cărnei. Astfel noi vom deveni mai bine în stare, și mai grabnic, a ne umple cu Spiritul sfânt și a primi o mai mare măsură cum noi înaintăm.

Poporul Domnului este privilegiat a se umplea cu Spiritul său și a-și lărgi capacitatea pentru umplerea mai mare. Cunoștința noastră să lărgeste, aprecierea să lărgeste și trebuințele noastre încă se lărgeste. Astfel noi creștem în har și suntem în stare a primi de ce în ce mai mult din Spiritul lui Dumnezeu. Tocmai pentru această cauză Creștinul care a avut ani de ocaziune pentru dezvoltare trebuie să fie mai instare, trebuie să aibă o capacitate mai mare pentru primirea spiritului, de cât la început când a intrat în familia Domnului. Lui i se cuvine să fie plin cu Spiritul lui Dumnezeu și al lui Christos. Aceasta tre-

buie să-i deie lui din ce în ce mai mult din spiritul unei minți sănătoasă, să-l facă mai în asemănarea lui Dumnezeu.

Acest spirit al Domnului, care să manifestează în viețile poporului său, e spiritul blândeței. Acei care posed spiritul acesta nu sunt mândrii nici lăudăroși; de oarece ei văd că Dumnezeu nu se place cu cei mândri. Și de aceea ei să umilesc, să fie blânzi și înjosiți cu mintea și inima, cum a fost Mântuitorul lor. De fac vre-o greșală în judecată, sunt cei întâi să o vadă și să o corecteze. Gentilitatea e de asemeni un element al Spiritului sfânt. Unii oameni sunt după natură gentili; alții sunt gălăgioși și neciopliți. Totuși cei cari au Spiritul Domnului se vor sârgui să aibă din ce în ce mai mult tendința (aplecarea) spre gentilitate — conducere și purtare frumoasă. Aceștia vor avea bunătate și simpatie pentru alții. Ei nu vor dori vătămare sau rău nimănui, ci bine tuturor cu cari vin în atingere. Astfel ei *demonstrează* (dovedesc) că au fructele Spiritului sfânt — blândețe, gentilitate, răbdare, îndelungă suferință, iubire frățească — zi după zi crescându-le în grădina inimei și-a faptelor lor; căci cine devine umplut cu spiritul adevărului, spiritul sfințeniei — și numai aceștia — vor arăta aceste dovezi în viața lor zilnică.

UNGHEREA CORESPUNDE LA CONCEPEREA DE SPIRIT

Expresiunile: „Ungerea Spiritului sfânt,” și „Conceperea de Spirit sfânt,” aparent, se referă la același lucru din două aspecte sau puncte de vedere. Intr'un înțeles, împărțirea Spiritului sfânt de Dumnezeu cuiiva, este conceperea lui la o viață nouă, începutul unei naturi noi. Din celălalt punct de vedere împărțirea spiritului este începutul regimei, deosebind pe cei cari sunt desemnați pentru membrărie în familia regală divină, potrivit cu hotărârile de mai înainte. *Conceperea* Spiritului sfânt e la o natură nouă — la cea spirituală. *Ungerea* este pentru un oficiu mai înalt — membrărie în Corpul lui Christos.

În arangamentul divin, pentru Israel, cere-monია ungerei cu oleiul ungerei sfânt, a fost mărginită preoților și regiilor. Antitipul acestei ceremonii, noi înțelegem, că să împlinește în Christos și Biserica sa, care sunt unși a fi regi și preoți lui Dumnezeu, o preoțime regală. (Apocalipsul 1: 5-6). Din punctul de vedere

divin, este numai un singur preot regesc. Christosul, Cap și Corp. În umbră Aron a reprezentat pe Capul acestui preot antitipic. Umbra arată că oleiul ungerei sfânt, a fost turnat pe capul preotului tipic și a curs până la poalele veșmintelor sale. (Leviticul 8 : 12 ; Psalm 133 : 2). Fii lui Aron n'au primit o ungere individuală ; căci ei aparțineau lui Aron, care era uns. Tot așa și în antiînchipuire. Numai când noi intrăm în compania lui Christos suntem membre în Unsul. Cuvântul „unsul”, are însemnătatea cuvântului *Messia* în evreește și a cuvântului grec *Christos*. În alte cuvinte, *Messia*, *Christos*, este *Unsul* semanța lui Abraam de mult promisă, care e să binecuvinteze toate neamurile. Deci, oricine devine un membru în Christos, devine un membru în Unsul, *Messia* ; de oarece aceste termene exprimă același cuget. (Fapte 10 : 38 ; 1 Ioan 2 : 27). Și de aici, când Apostolul Pavel declară că Biserica este ori membrii ei, membre ale corpului lui Christos, însemnează că ei sunt membrii ai Unsului lui Iehova, membrii lui *Messia* 1 Corinteni 12 : 12-23.

Deja am tras atenția la faptul că oleiul sfânt al ungerei a fost turnat pe capul preotului înalt Israelitean și a curs în jos pe veșmintele sale până la poale. (Ioan 1 : 32-34 ; Fapte 2 : 33 ; 10 : 38). Precum în umbră oleiul a curs în jos de pe capul Preotului mare pe corpul său, așa și în antiînchipuire. Toate membrele Corpului lui Christos își primesc ungerea dela Capul bisericii-Christos Isus. Și de aci apostolul Ioan spune : „Ungerea pe care ați luat-o dela dânsul rămâne în voi” sau asupra voastră a întregii biserici. (1 Ioan 2 : 27). Dela momentul când careva devine membru în Corpul lui Christos, devine sub această ungere sub proviziunea și influența ei. Când el s'a întors de către păcat, a primit pe Domnul ca și pe Mântuitorul său și s'a oferat pe sine în deplină consacrare, Domnul l'a primit și l'a prezentat Părintelui ceresc, care l'a primit și l'a conceput cu spiritul Sfânt. El astfel a devenit un membru prospectiv al bisericii, care este Corpul lui Christos, și așa a intrat sub influența ungerei spiritului lui Dumnezeu.

INFLUENȚA ILUMINATOARE A SPIRITULUI SFÂNT

În tot timpul vârstei Evanghelice Domnul devine o siguranță pentru toți cari sunt acceptați de Dumnezeu și concepuți cu Spiritul sfânt.

Acestora Domnul le impută meritul dreptăței sale și-i socotește ca membrii ai Corpului său, membrii în compania Unsă. Acest aranjament va continua până toți membrii lui Christos vor fi primiți. Părintele ceresc hotărăște să primească toată această companie — toți pentru care Domnul stă ca Advocat.

Ungerea cu Spiritul sfânt are efectul de a lumina ochii înțelegerii acelor cari o primesc. Cugetul ungerei încă are să adauge la legătura înțelesului : Spiritul sfânt netezește, modifică, moae, îndulcește dispoziția tuturor acelor cari primesc această „ungere de sus”. Lucrul acesta să începe în mintea și inima lor, și gradul să arată în conducerea cum arată prin fapte că au fost unși cu Spiritul sfânt al lui Dumnezeu.

În cazul Creștinului, conceperea e o putere pe care o primește dela Părintele ceresc și care este începutul unei vieți nouă. Precum un copil uman nu este conștiincios despre momentul conceperei sale, așa nici copilul spiritual al lui Dumnezeu nu poate cunoaște timpul exact al conceperei sale. În amândouă cazurile cea mai bună dovadă este indicarea sau arătarea, că viața există. Acei cari sunt concepuți de Spiritul sfânt sunt însuflețiți, energizați, făcuți vii ori activi. Dela momentul conceperei ei să desvoaltă într'o măsură oarecare, cresc în har și în cunoștința despre Domnul, până ajung la un grad de desvoltare când ei doresc să facă ceva spre ași arăta iubirea devotația lor. Atunci, și nu mai înainte, vor putea alții lua seamă că ei au fost cu Isus și au învățat de la el — vor vedea că aceeași minte este în ei care a fost în Christos Isus Domnul nostru.

Lucrul lui Christos și al bisericii în decursul vârstei Evanghelice este descris în Isaia 61 : 1-3. Această descriere nu să referă la lucrul vârstei Millenială. Întregul Christos este uns să predice Evanghelia. Cum apostolul declară, predicarea este metoda prin care Dumnezeu alege pe cei care răspund la predică. (Romani 10 : 13-15 ; 1 Corinteni 1 : 21). Dumnezeu are totdeauna plăcere în acei cari să străduiesc să facă bine ; dară în vârsta Creștină el a invitat o clasă specială să-și dea lui inima. Cel întâi din această clasă a fost Domnul nostru Isus, pe care Părintele la uns cu Spiritul sfânt la Iordan. La timpul convenit — la Rusalii — același spirit care a uns pe Domnul a venit în putere ungătoare asupra urmașilor adunați în camera de sus în Ierusalim Oleiul antitipic, sfânt, turnat asupra preotului

antitipic la Iordan, incepu acum să ajungă la Corpul lui Christos.

În tot timpul vârstei Evanghelice mesagiul sa vestit, făgăduind bucurie, pace și mângâiere acelor cari au ureche de auzit. Nu mulți au respuns; nu mulți au primit binecuvântarea. Nu mulți au văzut privilegiul de a să sacrifica cu Domnul ca să se împărtășască gloriei sale mai târziu. Aceasta veste a împărăției nu e una de vai, pentru unii, ci de mângâiere. De aceea inimile zdrobite sunt singurele gata să răspundă la ea. Cei cu sine mulțumiți și prosperioși, acei care au toate ce doresc, nu pot primi mesagiul lui Dumnezeu; deoarece lumea aceasta conține prea multe atrageri pentru ei. Totuși cu timp ei vor afla, că lucrurile care par atât de brillante, plăcute și frumoase se vor schimba, în scurt sau mai târziu, în pulberă și cenușă — să vor dovedi a fi numai amăgiri. „Lumea trece, și pofta ei; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac. I. Ioan 2: 17.

UNGHEREA INDICATIVA LA OFICIU

În studiind preoțimea tipică, notăm cum că Aron și succesorii în oficiu au fost unși cu oleiul ungerei, sfânt, care a indicat că, binecuvântarea și autoritatea divină este asupra lor. Regii lui Israel deasemeni fură unși pentru oficiul lor. Chiar și în cazul Domnului a fost necesar pentru Părintele să manifesteze ungerea antitipică în ceva mod. La vârsta de treizeci de ani Isus s'a prezentat pe sine la Iordan lui Dumnezeu să fie promisul „Preot după rânduiala lui Melchizedek.” (Psalm 110: 4; Evrei 5: 1—10.)

El a fost invitat de Dumnezeu să devină preot, și el a primit invitarea. Dacă el nu era astfel invitat de Dumnezeu, el ar fi trecut prin formă botezului dela Iordan fără nici o dovadă sau rezultat mai departe. Aceea e botezul său ar fi fost numai o formă goală; și conceperea Spiritului sfânt la o natură nouă nu ar fi urmat. Dară, fiind că el a fost „chemat de Dumnezeu, ca și Aron”, consacrarea la Iordan a fost urmată de rezultatele cuvenite. El a fost conceput la natură divină. El a devenit o creațiune nouă.

Când Domnul s'a prezentat pe sine să fie servul adevărului, servul dreptății, și s'a oferit pe sine să fie preotul antitipic, Părintele a in-

dicat (arătat) primirea sacrificiului prin vărsarea Spiritului sfânt asupra Domnului; și faptul că Domnul a primit Spiritul sfânt dovedește că el a fost acela „preot” (rânduit) după rânduiala lui Melchizedek.

Ioan Botezătorul a fost martorul ungerei specială a Domnului pe care a primit-o dela Părintele. După botezul său la Iordan, Scripturile vorbesc despre Isus că de Unsul, ca de unul care a primit o ungere specială de sus, o ungere la oficiul de preot—ordinat.

Chiar ce a fost, ceea ce Domnul a primit de sus, noi nu putem mai mult decât să ne presupunem. Că el actual a primit oarecare putere dela Dumnezeu este evident din recordul sfințelilor Scripturi. Când a eșit din apa unde s'a botezat, „să deschisără cerurile” cum nu să deschisără nici când mai înainte pentru alt nume (Matei 3: 16.) Deschiderea cerurilor, noi nu o înțelegem o crăpătură literală a boltei. Cugetul e că lucrurile înalte, spirituale, sau deschis înțelegerei lui.

SCOPUL UGEREI.

Ungerea Spiritului sfânt cu care Domnul Isus a fost uns la Iordan a fost o dovadă dumnezeiască, că el a fost uns să fie preot după rânduiala lui Melchizedek, și a fost urmată de luminare minții sale din partea Părintelui ceresc. Această luminare a avut efectul așa să deschidă priceperea sa, încât după aceea el putea să înțeleagă scopul experiențelor sale. Astfel a fost în stare să aprecieze lucrurile care i se întâmplau, și să-și ducă consacrarea spre sacrificiu cu credincioșie până la moarte. El a sfârșit-o la Golgota, cum el a declarat în ultima sa respirație de viață — „s'a sfârșit”. În a treia zi după moartea sa pe cruce, Părintele l'a ridicat dintre morți să fie preot în înțelesul deplin al cuvântului, un preot ca un corp spiritual. „Domnul este Spirit”. (2 Cor. 3: 17). „El a fost pus la moarte în trup, dar făcut viu în spirit”. — 1 Petru 3: 18.

Cum noi studiem recordurile experiențelor Domnului după ungerea sa cu spiriul sfânt la Iordan, primind concepția adevărată a subiectului ungerei. Ne amintim declarația Sfântului Pavel, că Dumnezeu a dat pe Isus să fie cap peste biserică, care este Corpul său, și că urmașii lui Christos, concepuți de spirit, sunt membrii acelu Corp, care este biserică. (Efe-

seni 1:22—23; 1-Corinteni 12: 27). Pe aceasta Apostolul o numește „taină mare ascunsă de veacuri și generațiuni” — că Messia era să fie nu numai un singur individ, ci o companie peste care Isus o să fie capul. Atunci el arată că Domnul Isus este capul uns al companiei unsă.

În Psalmul 133: 2, Profetul David deasemeni arată că această ungere, a Spiritului sfânt, o să vie nu numai asupra Preotului Mare, Capul lui Christos, ci și asupra membrilor Corpului — după cum oleiul ungerei sfânt a curs de pe capul preotului mare, tipic, peste întreg poporul său. Aceasta semnifică că toate membrele corpului lui Christos vor avea aceeași autorizație dumnezeiască — ordinare prin acela spirit sfânt — cum a avut Capul. Precum Capul companiei unsă a fost uns să predice veștile bune de bucurie mare, cari vor fi pentru tot poporul, așa toate membrele acestei companii sunt unși să predice Evanghelia. Precum Capul bisericii a trebuit să sacrifice, așa toate membrele corpului trebuie să sacrifice și să-și pună viețile lor în serviciul lui Dumnezeu. Precum Capul a fost de Dumnezeu denumit sau ordonat să facă un *lucru mare*, așa toți membrii Capului lui Christos vor fi împreună moștenitori în binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ. — Romani 8: 17; 2 Timoteiu 2: 11—12; Galateni 3: 8, 16, 29.

EFACTELE ILUMINĂRII

Aceste eugete ne dau nouă o clară apreciere despre biserica lui Christos și ocaziunile ei prin Christos Isus Capul ei. Scripturile arată membrii individuali ai Corpului nu pot face nimic dela sine ci numai rămânând în Christos pot ei aspira la promisiunile divine. Dacă rămânem în el și ne predăm viețile lui, și dacă căutăm să cunoaștem și să facem voia lui Dumnezeu, vom deveni moștenitori împreună cu Domnul la toate lucrurile și averile la care el a devenit moștenitor, încluat natura și gloria lui. Numai o clasă o să primească împărăția Messianică — Christosul lui Dumnezeu, compania unsă; și numai prin umblare în urmele Rescumpărătorului nostru poate cineva deveni membru acelei clasă. Numai o preoțime are să fie care să binecuvânteze lumea în vârsta viitoare; și numai prin devenirea ca membru în Christos poate cineva deveni membru în acea preoțime regală.

Ori cine primește ungerea Spiritului sfânt va deveni prin aceea luminat. Efectul va fi același ca în cazul Domnului. Apostolul discutând acest subiect arată, că acei cari au primit această iluminare au trecut, după aceea, prin o mare luptă și suferinți. (Evrei 10: 32, 33). Fără luminarea Spiritului sfânt membrii corpului lui Christos n'ar fi însemnătatea experiențelor lor. Toată omenirea învață ceva din experiențele ei, afară de cei cari sunt fără speranță amoriți. Dar numai Biserica lui Christos e cuvenit calificată să primească deplina binecuvântare din toate cercetările și suferințele timpului prezent.

Această imultire de cunoștință din partea bisericii se datorește Iluminării minții, care rezultă din conceperea spiritului. Noi învățăm din experiențe, precum și din Cuvântul lui Dumnezeu, că toate lucrează împreună spre binele nostru, pentru-că noi iubim pe Dumnezeu și suntem chemați după a sa hotărâre. Noi începem să pricepem că numai prin multă ciplire și lustruire putem fi potriviți și pregătiți pentru loc în împărăția Messianică. Gradual noi vedem că zgura în natura noastră trebuie să fie despărțită de aur, și că aurul trebuie rafinat, lămurit. Noi ajungem să vedem că numai prin vânturare și treerare să poate pregăti grâul pentru a deveni pâne, care va fi frântă pentru mâncarea lumii. Noi realizăm că dacă rămânem credincioși până la moarte vom străluci ca SOARELE în împărăția Tatălui nostru. — Matei 13: 43; Malachi 4: 2.

Dumnezeu are un mare lucru pentru Biserica să-l isprăvească în viitor, precum și unul mai mic pentru prezent. Spre a fi calificați pentru acel lucru viitor noi trebuie să avem o natură nouă. Când Sfântul Pavel declară că biserica este lucrul mânelor lui Dumnezeu, el însemnează că corpul lui Christos e o creațiune nouă. (Efeseni 2: 10; 2 Corinteni 5: 17.) Dumnezeu a creat pe om în chipul și asemănarea divină; dar omul a căzut dela perfecția sa originală. Dela creerea omului, Părintele cerească sa repausat, pe atât cât omenirea e privită, lăsând întreg lucrul de ridicare a omului pentru Messia să-l îndeplinească în decursul vârstei Millenială.

O. CREAȚIUNE NOUA

În timpul acesta Dumnezeu ridică o creațiune nouă, diferită nu numai de oameni, dar diferită de ingeri, cherovimi și serafimi. Această creațiune nouă este hotărâtă să fie pusă pe planu

de existența divină. Conceperea cu Spiritul sfânt este pentru a transforma unele membre din rasa căzută la creațiuni noi în Christos. Ori cine, cine nu primește această concepere a Spiritului sfânt nu poate deveni un membru din creațiunea nouă. Conceperea pe care noi o primim dela părintele Adam e o concepere din carne. Conceperea pe care o primim dela Părintele ceresc e conceperea Spiritului sfânt. — Ioan 1:11-13.

Până noi nu primim o viață nouă nu putem deveni creațiuni noi în Christos. Această viață nouă este reprezentată prin conceperea Spiritului sfânt. La momentul când noi primim această concepere, ni s-a dat deasemeni dreptul de viață ca creațiunii noi și suntem primiți în familia lui Dumnezeu. Ca creațiuni noi în Christos noi trebuie să creștem și să ne dezvoltăm, ca să putem fi născuți la înviere. Domnul Isus a fost cel dintâi născut la această nouă natură, nouă ființă. Biserica încă are să fie întâi născuți dintre morți. — Evrei 12:23; Apocalipsul 20:6

Pentru ca omul să fie născut pe planul spiritual la înviere, e necesar de lipsa să fie deplin dezvoltat ca creațiune nouă. Aceasta nu însemnează, totuși, ca atare poate să ajungă la aceeași perfecțiune de fapte, umblare și cuvinte la care a ajuns Domnul; pentru-că aceasta n'ar fi cu puțință nouă, fiindcă nu avem aceiași perfecțiune de minte, sau putere de creier. Dară însemnează aceeași perfecțiune de voe. Numai cum ținem voile noastre supuse voei Părintelui ceresc vom crește noi ca creațiuni noi. În orice grad îngăduim noi voia de sine să ne conducă sau cârmuiască, în acela grad noi nu suntem supuși. Ca creațiuni noi vom fi exemple ale Fiului lui Dumnezeu; și numai în devenind astfel de exemple copiate dela Domnul și Capul nostru vom avea împărțirea în învierea dintâi. Conceperea își va primi nașterea ei adevărată în această înviere, când toți cari au fost concepuți de spirit, vor fi născuți pe planul spiritual. Dar ungerea nu va fi realizată (făcută într'adevăr) până după înviere; fiindcă cei cari vor ajunge la întâia înviere vor fi acei perfecționați în Unsu, gata a începe lucrul lor viitor.

COROANA DE VIAȚA A CREȘTINULUI

Viața pe care cei concepuți de spirit o vor primi la înviere, va fi de un fel diferit de cea de acum. Principalul Insuflețitor cu care avem este același pe care noi l-am avut dela naștere. Noi încă nu ne-am predat viața de cât numai în mintea noastră. În consacrare noi ne-am predat atât voia cât și viața noastră ca ființe umane. Noi am predat dreptul să ne cârmuim viața umană după plac, chiar până la moarte. Viața nouă să va deosebi de cea veche în acea că ea va opera prin un organism diferit. Noi ne credem că după promisiunea Domnului vom ajunge moștenirea de viață în noi înșine „cununa de amarant a măririi.”

Acum creațiunile noi în Christos, concepute de spirit, sunt într'o condiție embrionară. Ele încă nu sunt născute de spirit. Ele sunt creațiuni noi în sensul că o nouă natură este începută în ele; dară nu sunt creațiuni noi în înțelesul deplin. În cazul Domnului, deși s'a predat viața la botez, cu toate acestea s'a cerut trei ani și jumătate în predarea ei. Dară până n'a pus-o pe deplin în moarte el n'a putut primi natura nouă în întreg înțelesul cuvântului. Până la acest timp el n'a posedat viața nouă decât în sensul că, când s'a predat viața sa la Iordan, acolo a primit viața nouă prin credință. Când el pe Golgota s'a predat viața pământească, viața nouă i s'a socotit ca actuală de față; și când la a treia zi s'a ridicat din morți, el a primit-o în plinitatea ei.

Noi acum suntem creațiuni noi cari nu am primit încă corpuri noi. Deși Dumnezeu ne-a dat arvuna naturei noi (Efeseni 1:13, 14.), totuși o arvună nu e sfârșitul lucrului. Pe atât timp cât noi avem acest tesaur a naturei noi în vas pământesc, acel vas trebuie neschimbat luat în considerare. Când noi ne-am predat pe deplin lucrurile de natură pământească, atunci va veni „schimbarea” noastră, când Domnul ne va da glorioasele corpuri promise biruito-rului: „Fii credincios până la moarte, și îți voi da coroana vieții.” Apocalipsul 2:10.

IARA CRONOLOGIA

Suntem în primirea unui mare număr de epistole, care ne trag atenția la ce se pare celor ce le trimit o greșală în Cronologia Volumului II, referitor la datul nașterii lui Abraam, intrarea lui în Canaan etc. Pentru această, precum și pentru alții cari au acelaș piedecă, înlărgim aici ceea ce să spune în Vol. II, pagina 44-47.

I. Moise 11: 32 spune că la moartea sa Terah era de 205 ani. Fapte 7: 4 spune că Abraam atunci s'a strămutat în Canaan. Și Moise 12: 4 să spune că Abraam a fost de 75 de ani când a eșit din Haran. Și de aici vârsta lui Terah la nașterea lui Abraam trebuia să fie de 130 de ani.

Deci întrebarea: Nu este aceasta în contradicție cu 1) Moise 11: 26, unde să zice: „Și Terah era de șaptezeci de ani, când născu pre Abram, pre Nahor și pre Haran”? Noi răspundem, că nu. Punctul de confuzie stă din aceea, că Haran, fiul mai bătrân a lui Terah, este numit pe urmă, pe când Abram, cel mai tânăr, este numit întâi—posibil pentru că el este cel mai prominent dintre cei trei, or poate, e permisă astfel să fie o piedecă pentru poticnire multora (Matei 11: 25, 26) și să ne în-

piedece de-a le vedea adevăratul înțeles afară numai cum suntem călăuzați de Domnul, la timpul său.

Că Haran a fost cel mai bătrân dintre fiii lui Terah să dovedește din faptele și întâmplările scrise. Lot a fost fiul lui Haran, și a fost destul de bătrân ca să fie soțul uchiului său Abraam. Lot și Abraam a fost aproape de același vârstă, precum fiecare și-a avut ciurzile, turmele și servitorii lor. Când Sodoma a fost nimicită Lot a avut două fete de vârsta măritării și altele deja măritate. Aceasta a fost înainte de Isac a fost născut, Abraam fiind atunci de nouăzeci de ani.—I Moise 17: 24, 18: 1, 16: 19: 8, 14.

Iară, se notează că Haran a fost cel mai bătrân dintre fiii lui Terah, și Nahor al doilea, astfel: Nahor a luat de femele pe fata fratelui său Haran, Milcha (vezi I Moise 24: 15), a cărei nepoată, Rebeca, a devenit femeia fiului lui Abraam, Isac.—I Moise 24: 67.

Deci socoata noastră cum e dată în Volumul II e susținută de toate faptele știute, precum și de supunerea exactă a Scripturii.

THE WATCH TOWER 1913-42

O GREȘALA CORECTATA

Din cauză că Turnul de Veghere să tipărește departe de noi — la București — cu toată părerea noastră de rău, nu-l putem feri de greșelele multe ce să fac la tipar. Așa în numărul trecut s'au strecurat o mulțime de ele, din care unele sunt vitale. Pe pagina 33, coloana I,

paragraful 1: în loc de „la 487 înainte de Christos“, să se citească 587 înainte de Christos. La paragraful 2: înloc de „durerea în robie“ să se citească „duoarea în robie“, etc.

Forma de eșire din credință anterioară

Mai mulți frați dorind să feasă din credința și religiunea anterioară (de mai înainte) și voind s'o facă aceasta pe cale legală, cer să le facem documentele necesare. Să ușurăm această procedură am pregătit o formă, tipărită, care o trimitem acelor care au de ea trebuință și o cer. Eșirea se face în modul următor:

Se merge cu scrisoarea și cu doi martori la preotul, și în prezența celor doi martori să abzie de credința și religiunea de mai înainte. Preoții de regulă nu voesc a recunoaște aceasta, dar nu are de-a face. Cei doi mar-

tori să iscălească documentul, cum că în prezența lor ai abzis. După 15 zile dela datul primei prezentări să merge iară, cu a doua scrisoare, și iară cu doi martori cei care au fost dintâi sau alții, și faci același ca la întâia abzicere, și martorii să iscălească documentul. Atâta e destul și ești afară, fiecă preotul vrea or nu să recunoască abzicerea. Documentele să le păstrați pentru a dovedi cu ele în caz de trebuință. (Apoc. 18: 4; Ier. 51: 6.)